यावन्ति वाहनान्यस्य यावन्तः पुरुषाश्च ते। ततोऽष्टगुणमप्यस्मै भोज्यं दास्याम्यहं सदा।
मम पुत्त्राश्च पौत्त्राश्च सर्व्वे दुर्य्योधनादृते। प्रत्युद्यास्यन्ति दाशार्हं रथैर्मृष्टैः स्वलङ्कृताः।
स्वलङ्कृताश्च कल्याण्यः पादैरेव सहस्रशः। वारमुख्या महाभागं प्रत्युद्यास्यन्ति केशवं।
नगरादपि याः काश्चित् गमिष्यन्ति जनार्द्दनं। द्रष्टुं कन्याश्च कल्याण्यस्ताश्च यास्यन्त्यनावृताः। २०५५
सस्त्रीपुरुषबालञ्च नगरं मधुसूदनं। उदीक्षतां महात्मानं भानुमन्तमिव प्रजाः।
महाध्वजपताकाश्च क्रियन्तां सर्व्वतो दिशः। जलावसिक्तो विरजाः पन्थास्तस्येति चान्वशात्।
दुःशासनस्य च गृहं दुर्य्योधनगृहाद्वरं। तदद्य क्रियतां क्षिप्रं सुसंमृष्टमलङ्कृतं।
एतद्धि रुचिराकारैः प्रासादैरुपशोभितं। शिवञ्च रमणीयञ्च सर्व्वर्त्तुषु महाधनं।
सर्व्वमस्मिन् गृहे रत्नं मम दुर्य्योधनस्य च यद्यदर्हति वार्ष्णेयस्तत्तद्देयमसंशयं। २०६०
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये पञ्चाशीतोऽध्यायः॥ ८५॥
॥ विदुर उवाच ॥ राजन् बहुमतश्चासि त्रैलोक्यस्यापि सत्तमः। सम्भावितश्च लोकस्य सम्मतश्चासि भारत।
यत्त्वमेवं गते ब्रूयाः पश्चिमे वयसि स्थितः। शास्त्राद्वा सुप्रतर्क्काद्वा सुस्थिरः स्थविरो ह्यसि।
लेखाऽश्मनीव भाः सूर्य्ये महोर्म्मिरिव सागरे। धर्म्मस्त्वयि तथा राजन्निति व्यवसिताः प्रजाः।
सदैव भावितो लोको गुणौघैस्तव पार्थिव। गुणानां रक्षणे नित्यं प्रयतस्व सबान्धवः।
आर्ज्जवं प्रतिपद्यस्व माबाल्याद्बहु नीनशः। राजन् पुत्त्रांश्च पौत्त्रांश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान्। २०६५
यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राजन्नतिथये बहु। एतदन्यच्च दाशार्हः पृथिवीमपि चार्हति।
न तु त्वं धर्म्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात्। एतदिच्छसि कृष्णाय सत्येनात्मानमालभे।
मायैषा सत्यमेवैतच्छद्मैतद्भूरिदक्षिणा। जानामि तन्मतं राजन् गूढं बाह्येन कर्म्मणा।
पञ्च पञ्चैव लिप्स्यन्ति ग्रामकान् पाण्डवा नृप। न च दित्ससि तेभ्यस्तां स्तच्छमं न करिष्यसि।
अर्थेन तु महाबाहुं वार्ष्णेयं त्वं जिहीर्षसि। अनेन चाप्युपायेन पाण्डवेभ्यो विभेत्स्यसि। २०७०
न च वित्तेन शक्योऽसौ नोद्यमेन न गर्हया। अन्यो धनञ्जयात् कर्त्तुमेतत्तत्त्वं ब्रवीमि ते।
वेद कृष्णस्य माहात्म्यं वेदास्य दृढभक्तितां। अत्याज्यमस्य जानामि प्राणैस्तुल्यं धनञ्जयं।
अन्यत् कुम्भादपां पूर्णादन्यत् पादावसेचनात्। अन्यत् कुशलसम्प्रश्नान्नैषिष्यति जनार्द्दनः।
यत्तस्य प्रियमातिथ्यं मानार्हस्य महात्मनः। तदस्मै क्रियतां राजन् मानार्होऽसौ जनार्द्दनः।
आशंसमानः कल्याणं कुरूनभ्येति केशवः। येनैव राजन्नर्थेन तदेवास्मा उपाकुरु। २०७५
शममिच्छति दाशार्हस्तव दुर्य्योधनस्य च। पाण्डवानाञ्च राजेन्द्र तदस्य वचनं कुरु।
पिताऽसि राजन् पुत्त्रास्ते वृद्धस्त्वं शिशवः परे। वर्त्तस्व पितृवत्तेषु वर्त्तन्ते ते हि पुत्त्रवत्।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि विदुरवाक्ये षडशीतोऽध्यायः॥ ८६॥
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ यदाह विदुरः कृष्णे सर्व्वं तत्सत्यमच्युते। अनुरक्तो ह्यसंहार्य्यः पार्थान् प्रति जनार्द्दनः।
यत्तत्सत्कारसंयुक्तं देयं वसु जनार्द्दने अनेकरूपं राजेन्द्र न तद्देयं कदाचन।